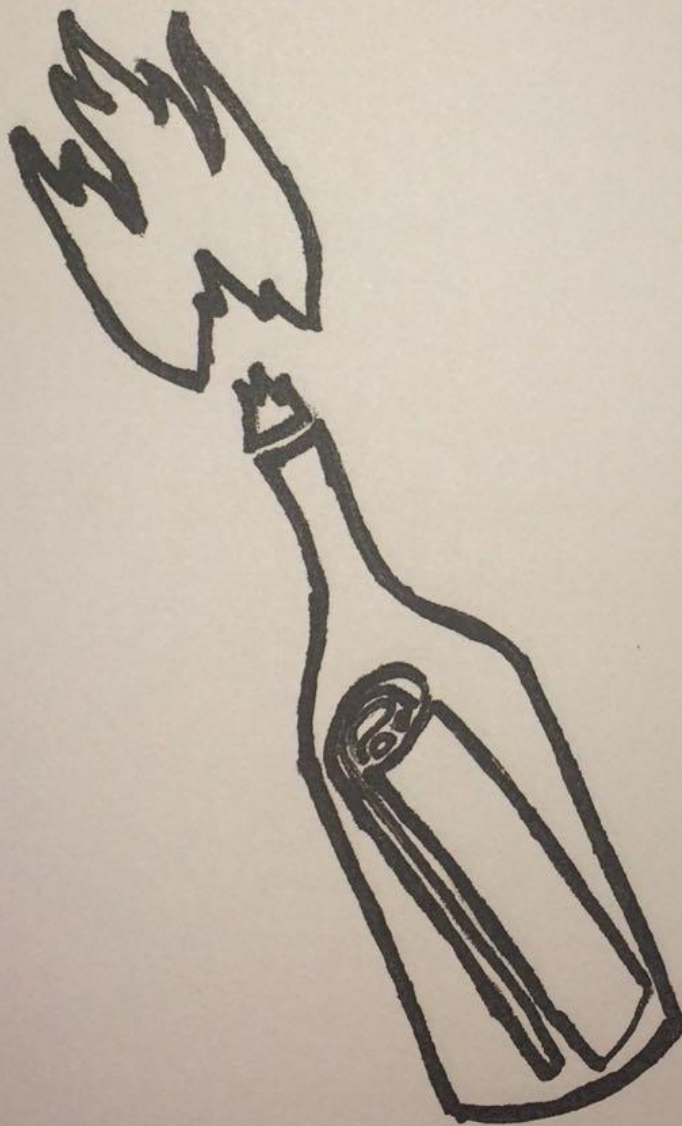

vecellesenâük fanzin

SAYI: 5

2009/09/09
15:00

2009/09/09

- artık ölülerimizi gömme zamanı geldi!

ve celle senâ'ül yalnızca cenaze
namazlarında okunur.

arefe/

yaşamak için gece ölmek için çökerken
gecikirdi cesaret ayaküstü vazgeçerken
vazgeçti dirlentisi cuma günü saat bir gibi
göğüs kafesinden sarkıp mideye dökülen
darmadağın katıbalık birkaç gülümseme
faylar trip atmasaydı binalar devrilmezdi
durakta atardın
ve kalp bırakın işi gücü
pompalar ve sadece yaraklar için.
kalkın zaman kavramı
altüst olur saniye
omzun toprağıydı hanık kemal'in
'vatan yahut silistre!'
saydam renkli kan damları asfaltta
ufkum en dar ufkuysa plastik pencerem
en kirli ve biraz gri sararmıştı saçları
yengeçimle alay eder köprüde sasmalardık
kıyaslamak gibi dımsın gözlerin gibi cennet
ve beyazı denk ten rengin tüm afrika'yı aşağılandı.
Macellan dımsaydı her taraf dündüdü
ben mona lisenin hiç gülmeyen yüzüyüm
denken denizler, dehanuslar ağaçları anlaşıp
gözyaşı olmayan sahra'yı üzdü.

intihar silahı bu gereksiz paslı süngüsü
emeklemek istemekse ben doğuştan süngünüm
takvimler yırtıldı tasarruflu sen günün
Ütopya konsolosluğu arkadaşlık döngüsü
okunulardan imzalandı sadakatsizlik paketi
Saat 16:01 perzentesi akşamı

mahalle anası hoparlörden mozart ağıdı
ben ağlamadım bulutlar cinapınca'ya ağladı
sebzelerin ortasında boğmalayım kendimi
yağmur tonesindeki oksijen anca siler bendimi
ne de hutbeyi kesip intihar eden beethoven
beşinci senfoni

macellan olmasaydı her taraf dümdüzdü
ben mana lisa'nın hiç gülmeyen yüzüyüm
derken denizler, okyanuslar ağaala anlaşıp
gözyaşı olmayan sahra'yı ıztıd.

macellan olmasaydı her taraf dümdüzdü
ben mana lisa'nın hiç gülmeyen yüzüyüm
derken denizler, okyanuslar ağaala anlaşıp
gözyaşı olmayan sahra'yı ıztıd.

miha'ya mektup/

sevgilim miha,

Seni öylesine özledim ki... güzel kızımız veau'yu ve seni ötkmek kucakladığımı belirterek mektubuna başlamak istiyorum.

Sevgilim, yoldasım, arkadaşım... bu sen mektubumun seni doyasıya öpebilmenin tek yolu olduğu gerçeği altında etilmekten kurtulamıyorum. beni merak etme, ben iyiyim demek isterdim Sana, affet. umut dolu bir mektup bile yazamıyorum sana. her sabaha, bağışımın kesik olduğu, kendi kanımda boğulduğum taburlarla uyuyorum. çok oldu veau'yu ve seni rüyamda görmeyeli. yüpleri kapalı, gözleri kara, elleri kanlı adamlar sizin için de gelecek diye ödüm kopup. yavrımmuzu, gocuğumuzu senden koparıp, göğsüne dudaklarını dayayıp sütünün son damlasına kadar içecekler diye ve hatta önce seni, sonra kızımızı öldürecekler diye korkudan uyuyamıyorum. sabaha kadar. Sen şimdi bana kızacaksın ne bileyim şeyler düşünüyorum diye. sevgilim, yoldasım, artık güzel şeyler göremiyorum. her gün birilerinin ağılığı deliyor kulaklarımı. ağlamaktan sesim kısıyor, bağırmdan damarım çatlıyor, yalvarmaktan onurumuz kırılıyor. ama nafile... merhametin kırlığını bile burada göremezsin.

hareket eden her şeyin nasıl delirebileceğini gösteri-
yorlar bize. her taraf kan kokuyor sevgilim, her
tarafta cinayet var. küçük çocukların gözleri
önünde annelerinin kanınlarını değiştirler, babala-
rının derilerini yırtıyorlar. Sevgilim. işte sırt bunun
icin bile sizi özleyebilmenin tuhaf bir sevincini yaşıyorum.

Sevgilim mihi'm, yol arkadaşım, artık yolun so-
nuna geldik. seni son kez koklayabilmek için nelerimi
feda ederdim bir bilsen... sen bu satırları okurken
belki de ben bir kasap dükkanının cam vitrininde
sallanıyor olacağım. belki de etim kemiklerimden
adaktan ayrılmış ve aırıyor olacak. umarım bu mektu-
bunuu okuyar dursun bir gün. umarım kızımızla bir-
likte bir sonraki günü yaşayabilmenin emniyetiyle mutlu
dursunuz. ve umarım birilerinin kesime ihtimali her-
kesi ürpertmeye yettiği bir yaşam uzakta değildir.
gözyaşlarını yanaklarında hissediyorum bu satırları
yazarken ana üzgünüm, artık kızımıza bir tren getire-
meyeceğimi söyle Sevgilim. bizlerin kabul edildiği bir cen-
net varsa, sizi oranda bekliyor olacağım. zira biz cehen-
nemimizi felsefesiyle yaşıyoruz.

kızımız ve av'ya ve seni özlemek, hasretle, acıyla
kucaklıyorum.

İMZA: boevf

tanrısal sevgi/

Sana yaratıcısız şiirler kıymak isterdim,
ama yapamıyorum.

çünkü her şiir yaratıcıya,
insanlar tanrıya gebe.
Yaratıcının doğarken karnındadır şiir,
söz gelimi: bakire merjem.

paradoksal inançlarını içinde bir tanrı
büyütüyor ve cennet inşa ediyoruz seninle.
göğüslerinde tomurcuklanmış huriler,
saçlarını reyhanlara boğuyorlar.
Senin saçların cennetindir benim.
Saçlarının kırılmağı ilahi düşüşle,
eksiltiyor beni.

huriler öldür sevgilim, yaksa
tufan öldürecek beni göğüslerinde.
Sen gözündeki varlık, içimdeki
tanrı.

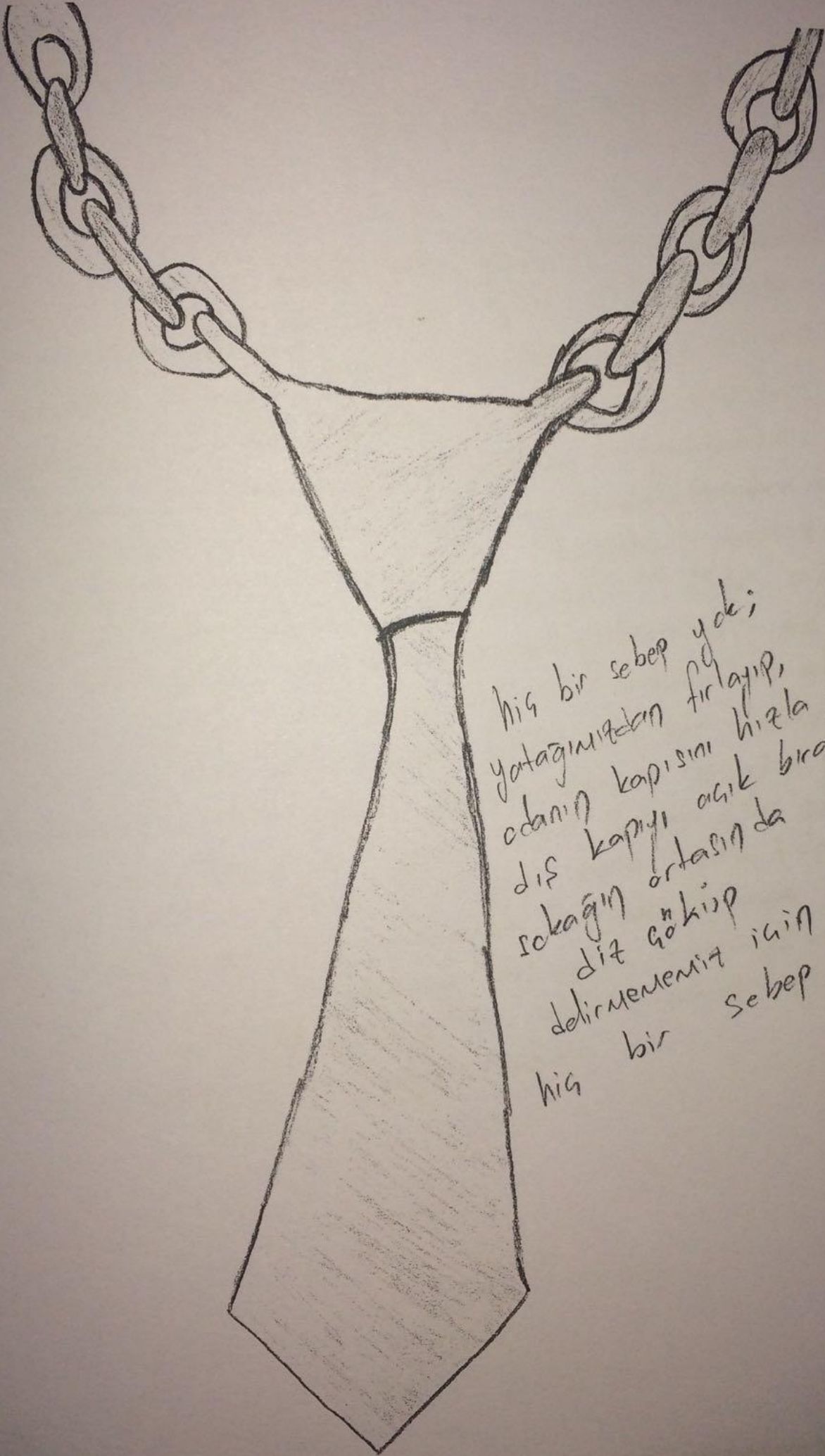
varlığımı kendimi var etmek isterken,
bir hiç'e dönüşüyorum.
cenine hızla giden,
intihar ederek kendini patlatan
dölüt gibi hiç.
Sevgilim bu,
cehenneme tekabül eder,
çünkü insan tanrıdan izinsiz intihar edemez.
mezarlıklar beni gölgelerine istemiyorlar
boyunbağımda günahlarımla beni placentasına
göm sevgilim.

sevgilim ben şimdi düzenli olarak
kirpiklerine ayınlar atıyorum.

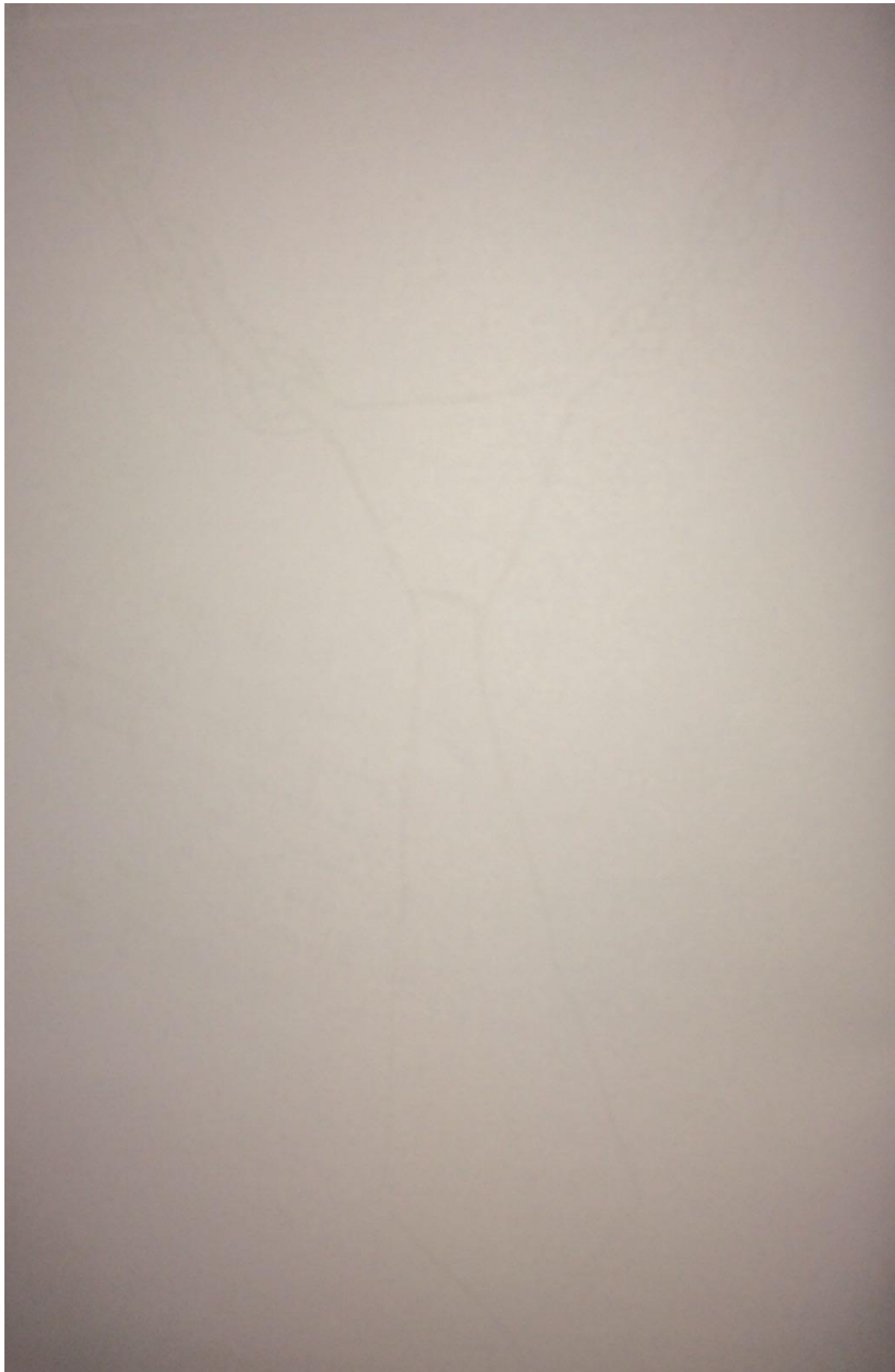
ölüm var/

ölüm var... bir anlama sıkıştırılamayacak kadar ağır
ve henüz ölmüş biri kadar canlı. yazıyorum. ölüm var.
duvarlara. mors alfabesiyle önce: SOS!
sonra ölüm var.

duvarlara yazıyorum. bütün dillerde yazmayı bildiğim
tek cümle! ölüm var. tavanıma yazıyorum, kafamı yas-
tığa koyunca. gözlerimle yazıyorum. anlamıyorum. dene-
yimlemeden anladığım tek gerçek. harfler tek gerçek.
banka veznelerine mavi mürekkepli, bantla sarılmış ka-
ğıtlara yazıyorum. ölüm var. braille harfleriyle kireli
duvarlara kazıyorum. dokunuyorum, kokluyorum. anlamı-
yorum. dinliyorum ağıntıları. anlamıyorum. gözlerimi kapar-
tıyorum. anlamıyorum. dilimi değdiriyorum harflere ve
braille harflerini yazıyorum. dudaklarımı, genemi, yanakla-
rımı sürtüyorum. parmak uçlarıma kazıyorum. ölüm var.
metar taşlarını ısıyorum. topraklarını avıslıyorum.

hiç bir sebep yok;
yatagından fırlayıp,
odanın kapısını hızla açıp,
dış kapıyı açık bırakıp,
sokağın ortasında
diz çöküp
delirmemiştir için
hiç bir sebep yok.

bir aigeğe ağıt/

hamile bir kadın kaldırımında yürürken biri anne olmak üzere yedi karıncayı ezdi. öfke duydum. zamanı dısaydı özür dilerdi yakınlarından. her yere geç kalan insanların eşleridir bunlar. belki ayan aigeğin evrelerini ezbere biliyorlardır. paslı tencere içinde bir aigek büyütmediklerinden de emin değilim. ama hayal edin "hayattım! kırmızı kravatımı bulamıyorum, geç kalacağım!" diye ağlayan bir adamı susturmaya çalışırken siz de aigeği sulamayı unutmaz mıydınız? mevsimleri akıllı telefonlarının takviminden takip eden bir adamın esi dısaydınız muhtemelen unutturdunuz. bugün günlerden cumartesi, yani yarın tatil. diğer gün pazartesi, yani iş başı. dört gün sonra cuma, toplantı var. bütün günlerin anlamları bundan ibaret. neyse ki benim zamanım var, gelin. kurumus aigeğin için birlikte ağlayalım. belki sizin de ağlatmak istediğiniz bir şeyler vardır.

hamile bir kadın kaldırımında yürürken biri anne
olmak üzere yedi karıncaı etti. koştum.
Sokağa çıktım. karşı kaldırıma gectim. zamanı
olmayan insanları yararak eğildim karınca
yuvasının üzerine. yedi karıncanın cansız bede-
rini avucuma doldurdum. ilk defa zamanı
olan bir insan görüyor olmanın şaşkınlığıyla bak-
tılar. ama durmadılar çünkü zamanı olmayan
insanları hiçbir şey durduramaz. geri koştum.
bütün karıncaları tek tek kurumuş ağızğimin
toprağına göndürdüm. bir anda yedi canı toprağına
vermiş ve birini topraktan almıştım. Sekiz can-
lık yasım vardı. siyahın hangi tonuna kusan-
sam bu acı hafifler?

+nasılsın?

-Zamanın olsaydı sana anlattırdım. sadece "iyiyim." demenin ne kadar sık bir yanıt olduğu üzerine en az beş dakika konuşmam gerekir. benim zamanım var. hiçbir yere yetişmek zorunda da değilim. oylan insan her seye gea kalır. yine de her yere acele eder. bu komik gelişki içinde yaşamının trajik olduğunu yadsımasaydın, ağustos ayında bir aiseği hangi saatlerde güneşe alırmışın gerektiğini sana öğretirdim. eğer göçmen kuşlarını seyrederken cep telefonuna gelen bildirim sesleri dikkatini dağıtmıyaydı, sana bir aiseği nasıl koklaman gerektiğini gösterirdim. ama görüyorum ki bir yerlere gea kalmışsın. yine bir yerlere yetişmen gerekiyor.

hamile bir kadın kaldırında yürürken biri
anne olmak üzere yedi karındağı ezdi. bir
canı yaşatmak isterken hemde. biliyorum
bende de kabahat var. susunca duyamadım
seni. tomurcugunu koklarken yapraklarını ye-
silin en güzel tonuyla süslediğini fark ede-
medim. henüz filizlenmemişken içime alamadım
ve en önemlisi doğuramadım seni. günahlarımı
bağışla. kaldırınlar daha kalabalık artık.
herkes koşar adım... saat uygulamaları yeter-
siz ve günlerin hepsi avvallanmış. işçiler her-
zamankinden bir saat daha erken kalkıyor. bazen
yağmurlar romantik anlamlara geliyor, kimi zaman
bir kadına benzetiliyor ve her ne olursa olsun
asfaltı ıslatmaya yetmiyor. alarm kurmadan ya-
nıların sayısı neredeyse hiç. benim de koluma
bir saat takmayalı çok oldu ama bağışla,
seni süslanamam gerektiğini göğüs zaman saat-
ler hatırlattı bana.

Hypnogaja - Here Comes The Rain Again
Thurisar - Endless
Empyrium - The Ensemble Of Slince
Louis Armstrong - That Old Feeling
Portishead - Gloomy Sunday
Uaral - Eterno En Mi
Robin Rogers - I gotta Let You Go
Ross Daly - Hatif
Yabancilar - Agit
Evelyn Evelyn - Evelyn Evelyn

geri dönüş:

mail: vecellesenauk@hotmail.com

tweet: @vecellesenauk

